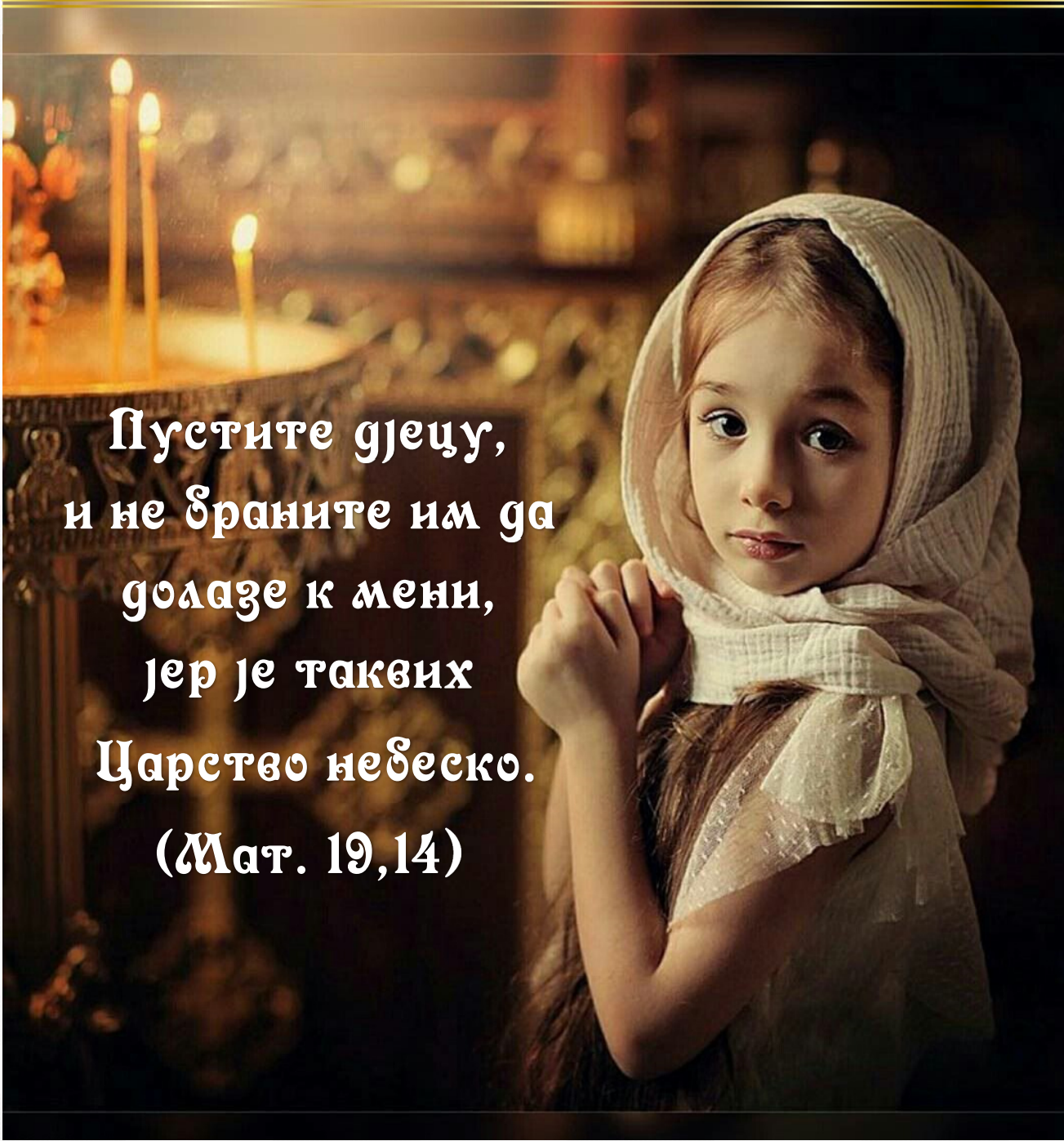
Православни основац

Дечији часопис Епархије зворничко-тузланске ✻ број 4 ✻ година 2020 ✻

Будимо људи!

Православни основац

САДРЖАЈ

02 Епископ ФОТИЈЕ- Радост Божића

03 Божићни обичаји

06 Бог је као шећер

08 Патријарх Павле

10 Пјесмица Ћира

11 Прича о дјечаку и папагају

12 Љепота вјерске наставе

16 Трећа Божија запвијест

18 Занимљивости из православног свијета

20 Вјероучитељ Владо

21 Прича о Божијој помоћи

22 Сизифова борба за правопис

24 Међународно квиз такмичење „Немањићи“

26 Дани пред празник Васкрсења и обичаји

Излази са благословом
Његовог Преосвештенства
Епископа зворничко-тузланског
г. ФОТИЈА

Година II, број 4,

Издавач: Издавачка кућа Епархије зворничко-тузланске Синај

За издавача: ђакон Бојан Чечар

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР

протојереј-ставрофор
Јован Михајловић

презвитер
Синиша Шаренац

јереј
Драган Поповић

ђакон
Бојан Јокановић

ђакон
Владо Мојевић

Лектор:

ђакон **Давор Арнаут**

Радост Божића

Са свих страна радост стиже
витлејемска звезда ту је,
са анђелима запевајмо,
нек небеса данас брује.

Христос је од сада с нама,
одаина се свака тама,
Божић нам је у грудима
радујмо се ми са свима.

Мудраци се поклонише
своје дарове дарујући,
и нам' путе показаше
све за Христом следујући.

Христос је од сада с нама
одаина се свака тама,
Божић нам је у грудима
радујмо се ми са свима.

Пастири са анђелима
Божић химну запеваше,
да небеса а и земља
једно царство постадоше.

Христос је од сада с нама
одаина се свака тама,
Божић нам је у грудима
радујмо се ми са свима.

Епископ зворничко-тузлански

Фотије

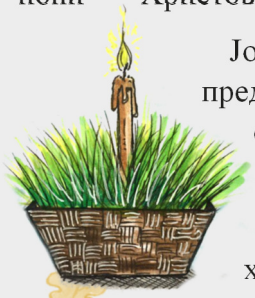
Рођење Христово-Божић наши обичаји за овај празник

Један од највећих хришћанских празника је Божић. Христос се родио у Витлејему, од Духа Светога и Марије Дјеве. Јеврејски народ у вријеме Христовог рођења био је у ропству под Римљанима. Да би имао бољи увид у стање на терену, цар Август наређује попис становништва.
То је разлог за одлазак Јосифа и Марије у Витлејем. Они су припадали Давидовом племену, те је Витлејем био мјесто њиховог уписа у књигу становника Римске империје.

Због специфичности самог догађаја рођења Сина Божијег, наш народ има многе обичаје који прате прослављање успомене на овај дан.

Дан уочи Божића зове се Бадњи дан. Тад се сијече и доноси кући младо храстово дрво које називамо бадњак. Он се увече уноси у кућу. Њему се исказује посебно поштовање. Бадњак представља успомену на оно дрво које су пастири наложили да би се угријали у ноћи Христовог рођења.

Још један обичај за Бадњи дан је слама која се уноси у домове, и представља Христову постељу у коју је положен. Дјеца се нарочито радују слами јер у њој налазе бројне слаткише и бомбоне, које траже пијучући као пилићи.

На сам дан Божића, уз празничну трпезу припрема се и посебан хљеб који се назива „чесница“. У њега се ставља новчић или златник, а онај који га пронађе добија поклон од домаћина. Укућани и сви који дођу поздрављају се ријечима **„Мир Божији Христос се роди“**, а одговара се **„Ваистину се роди“.**

Први гост који дође да честита Божић назива се положајник и њему се у току године указује посебна част. Као што је обичај и њему се тај дан дају поклони због положаја који заслужује у том дому.

Витлејемски лавиринт

Помози мудрацима са Истока Мелхиору, Валтасару и Гаспару да дођу до витлејемске пећине и поклоне се Богомладенцу Христу и принесу му дарове које су понијели-злато, тамјан и смирну. Само добро пази да не залуташ до веома љутог цара Ирода!!!

Достóйно ёсть ꙗ҆кѡ войстиннѹ блаженити тѧ бцⷣ.
Присноблаженнꙋю и пренепорóчнꙋю и мт҃рь бг҃а нáшегѡ: чтнѣйшꙋю
херꙋвимъ, и слáвнѣйшꙋю безъ сравнéнїа серафимъ,
безъ истлѣнїа бг҃а слóва рóждшꙋю, сꙋщꙋю бц҃ⷣ тѧ величáемъ.

Похвална пјесма Богородици

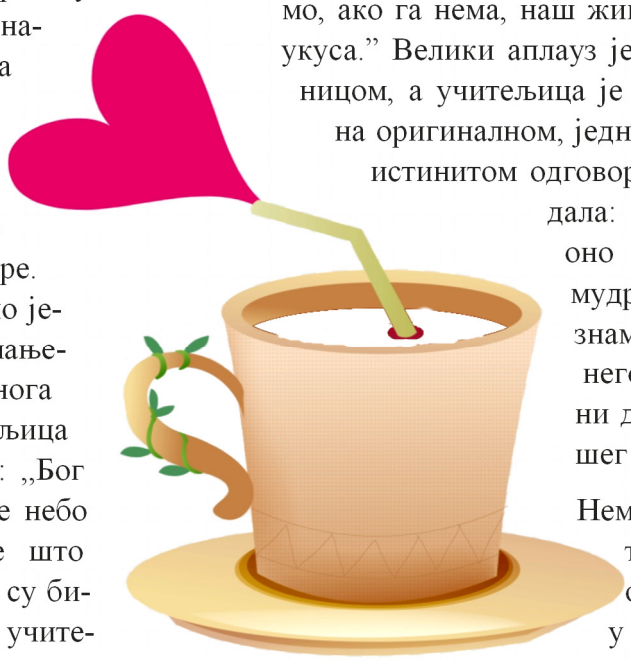
остојно је, ваистину, блаженом звати Тебе, Богородицу, увијек блажену и пренепорочну и Матер Бога нашега. Часнију од херувима и славнију неупоредиво од серафима, тебе што Бога – Логоса (Ријеч) непорочно роди, ваистину Богородицу величамо.

БОГ ЈЕ КАО ШЕЋЕР

Двадесеторо дјеце тог поподнева су били јако узбуђени, немирни, бучни. У учионицу је ушла вјероучитељица како би започео најављени тест из вјеронауке.

Истог тренутка је наступила општа тишина и сва дјеца су с нестрпљењем ишчекивала питања. Прво питање:„Ко је Бог?” почела је диктирати учитељица. Друго питање: „Како знате да Бог постоји ако га нико никада није видио?

Након двадесетак минута сва дјеца су учитељици предала одговоре. Она их прочита један по један. Првих 19 били су мање-више понављање онога што их је вјероучитељица поучавала на часовима: „Бог је наш Отац, створио је небо и земљу, море и све што постоји.” Сви одговори су били врло слични. Потом учитељица прозове Луку, ситног, врло живахног плавог дјечака. Замолила га је да дође до њеног стола и предаде му његов тест и замоли га да, гласно, пред свима, прочита своје одговоре.

Лука, у страху да ће се осрамотити пред цијелим разредом, бризне у плач. Но, учитељица га охрабри, те он, ипак, јецајући почне читати: „Бог је попут шећера који ми мама свако јутро отопи у млијеку за доручак. Ја не видим шећер у шољици али, ако га мама случајно заборави ставити, одмах осјетим његов недостатак. Ето, тако и Бог, иако га не видимо, ако га нема, наш живот је горак, без укуса.” Велики аплауз је одјекнуо учионицом, а учитељица је захвалила Луки на оригиналном, једноставном и тако истинитом одговору. Потом је додала: „Видите дјецо, оно што нас чини мудрима није да знамо пуно ствари, него да смо увјерени да је Бог дио нашег живота.”

Немојмо заборавити да додајемо овај ШЕЋЕР у наше животе!”

Пронађи разлике

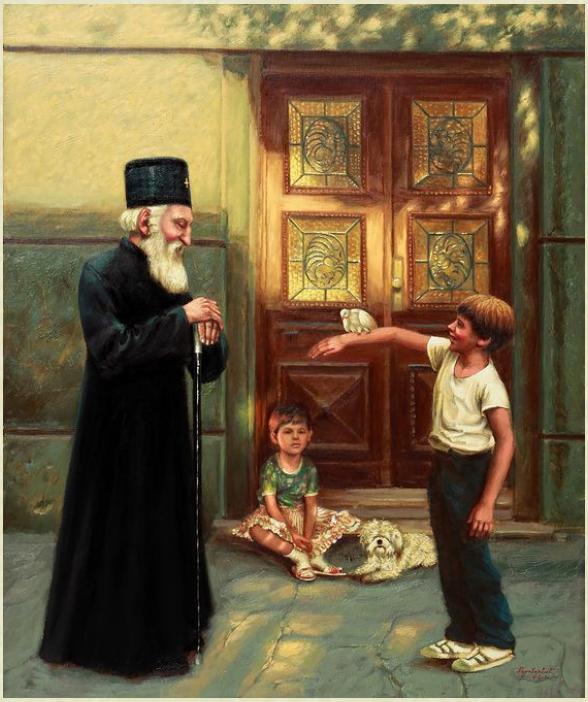

Покажи своју моћ запажања и покушај наћи разлике на ове двије на први поглед идентичне илустрације. Када пронађеш разлике и запишеш их, онда покажи своју креативност те обоји илустрације.

Патријарх Павле

1914-2009

Драга дјецо, Српска Православна Црква је самостална од 1219 г. захваљујући Светом Сави. Од 1346 г. Српска Црква има статус Патријаршије. Поглавар Цркве има титулу Патријарха. Вјерујемо да ви ово већ знате, али желимо да вас подсјетимо да смо ми православни Срби сасвим недавно на трону Патријараха српских имали Патријарха Павла. Он је био 44. по реду патријарх Српске Православне Цркве. Рођен је 1914.г, а упокојио се 2009.г. Био је и остао познат по скромности и молитвеном животу, али и по мудрим ријечима које су данас познате као изреке патријарха Павла. У свакој прилици налазио је ријечи утјехе, подршке, охрабрења али и ријечи упозорења или опомене. Навешћемо само неке од мноштва.

Најчешћа узречица му је била: „ Бог те видио“, а то драга дјецо значи да је Патријарх свакоме човјеку желио да га Бог види, да буде уз њега, да му помаже и да га чува.

Строгог али истовремено благог лица, поручивао би: „ Чувајмо се нељуди али се још више чувајмо да и ми не постанемо нељуди.“Велику поруку оставио је свима када је рекао: „Будимо људи“!

Значи то да човјек (људи) створен по лику Божијем мора увијек одражавати чистим лик Божији у себи. Не прљати га гријехом, ружним мислима, рђавим дјелима. Никога патријарх Павле није мрзио. Сваког човјека је волио, без обзира на националност, вјероисповиједање или боју коже. Рекао је: „Живимо,браћо и сестре, овдје са другим народима, других вјера, са осјећањем да смо од истих предака, Адама и Еве, и као такви да смо браћа ако будемо поступали као браћа. Ако будемо људи, земља је довољно дугачка и широка за све. Ако будемо нељуди, и у Курану пише о двојици браће, Каину и Авељу, како је зли Каин убио брата Авеља. Ако и ми будемо имали тог духа Каиновог, биће нам земља тијесна и ако нас буде само четворица на овоме свијету“! Патријарх се противио злочину! Казао је и ово: „Када бих био посљедњи Србин, пристао бих да нестанем, само да не буде злочина“.

Будимо људи!

Волио је патријарх и да се мудро нашали. Учили сте да се патријарх ословљава са „Ваша Светости“, и тако, једне прилике, неки фотограф је требао да фотографише патријарха. Није био сигуран како се ословљава патријарх па му се обратио са : Ваша свјетлости, на шта му је патријарх одговорио: Ако сам ја свјетлост не треба да укључујеш блиц на фотоапарату. Наравно, сви су се лијепо насмијали а фотографија је успјела и без укљученог блица. Сваког јутра прије уласка у канцеларију и обављања много обавеза које има патријарх, он би одлазио у цркву да се помоли Богу.

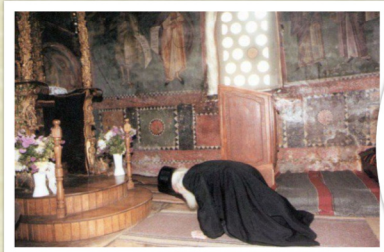
Ишао је до Бога да би и Бог био уз њега. Иако је био Патријарх и имао много сарадника и помоћника патријарх је много послова обављао сам. Нису му били страни ни физички послови. Вићали су га да чисти ходнике у Патријаршији. Остале су записане и ове ријечи његове: „ Ако је Христос могао да ради као дрводеља, зар ја не могу да радим све послове који су потребни? Не понижава човјека рад него рђав живот, гријех“.

Патријарх Павле се упокојио 15.новембра 2009.г. Сахрањен је 19.новембра у манастиру Раковици.

Ћира

Наш папагај се зове Ћира.
Он нам никад не да мира.
Увек је ту и нешто збори:
Ћиро, ајде проговори.

Најчешће се чује: Гладан!
Како ја сам Ћира? и Владко!
Господи спаси, Христос се роди!
Дођи, Ћира, мази, бре.

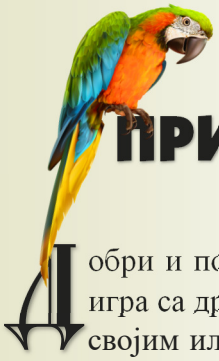
Тако је Ћира постао део нас
И сви му одговарамо у глас.

У нашој Нојевој барци
чују се и други гласи,
али Ћира је први по реду,
крај унинију, као да држи чреду.

Епископ Фотије

Обој илустрацију

ПРИЧА О ДЈЕЧАКУ И ПАПАГАЈУ

Добри и послушни дјечак Павле живио је са својим родитељима. Волио је да се игра са другарима али и када би био сам знао је проводити вријеме са играчкама својим или читајући омиљену књигу. Када би се заиграо, а родитељи га позову да нешто уради није се љутио него је са осмијехом на лицу испуњавао оно што се од њега тражи.

Једном га мама замоли да оде до трговине, купи неку намирницу за кућу и успут да купи један хљеб и однесе до једне баке која живи сама. Бака је сломила ногу и није могла сама отићи до трговине. Купивши све, он сврати код те баке и дајући хљеб примијети кавез за птичице са отвореним вратима. Упитао је баку зашто је кавез празан. Бака му исприча како је имала папагаја који је случајно отворио кавез и одлетио. Папагај је баки био једини пријатељ. Од тада је бака још усамљенија. Дјечак тужног лица отиде кући својој. Дуго те вечери није могао заспати. Размишљао је какав папагај би се свидио баки. Ујутро је замолио родитеље да му дају новца за папагаја, објаснивши због чега. Родитељи одобрише његову идеју. Павле отиде до зоо-трговине. Видио је тамо много разних папагаја. Дуго је разгледао и на крају изабрао маленог папагаја. Таквих је било само два-три у трговини. Отишао је до баке и ставивши папагаја у кавез показао га баки. У бакиним очима се видјела..._____

_____папагај

је био…_____

Дјечак Павле је често... _____

(Драга дјецо, сами допуните причу и покажите своме вјероучитељу)

ЉЕПОТА И ЗНАЧАЈ ВЈЕРСКЕ НАСТАВЕ

Нешто мање од три деценије предмет Православна вјеронаука је дио основношколског образовања у Републици Српској. Све то вријеме она је била и остала мост између школе и Цркве. С једне стране је она основни покретачки мотив за активно учествовање у животу Цркве а, с друге стране, у себи носи васпитни значај заснован на хришћанским истинама.

С тим у вези разговарали смо са ученицима I3 разреда, смјер фармацеутски техничар, у ЈУ СШЦ „Јован Дучић“ у Теслићу имајући на уму немали значај младих за очување наше духовне традиције.

Главни задаци и циљеви васпитања и образовања укључују проналазак и примјењивање знања, креативно мишљење и стваралаштво.
Како се вјеронаука као дио основношколског система проналази у овим циљевима?

Знање које усвајамо на часу вјеронауке нам омогућава да правилно приступимо Цркви јер се ту срећемо са Богом, молимо и причешћујемо. Такође, вјеронаука нас кроз љубав према Богу усмјерава и учи да у животу будемо добри људи и да стварамо добро и корисно окружење за наше ближње и себе.

Православна вјеронаука представља живо свједочење Божије ријечи, објављивање истине о Божијем дјеловању у свијету. Поред тога, она у себи чува културно-историјску ризницу нашега народа. Како видите вјеронауку у односу са другим предметима у основној школи?

Вјеронаука се по садржају и важности издваја од осталих предмета. Заправо, за нас је она посебан предмет. У исто вријеме, она је повезана и са другим предметима као што је, на примјер, Музичка култура јер учећи духовне пјесме на светој Литургији можемо сви заједно пјевати и славити Бога. Ликовна култура нам омогућава да сви заједно цртамо ликове светитеља, одежде, сасуде и мотиве из Цркве те да се на тај начин упознајемо са Црквом и изражавамо нашу креативност. Вјеронаука у себи баштини традицију, културу и обичаје нашега народа, наших владара и манастира па је на тај начин она повезана и са историјом гдје се пројављује и као „учитељица живота“.

Свједоци смо свакодневних иновација које нам се појављују у различитим формама и облицима. Како и на који начин, иновације утичу на развој вјеронауке у основним школама?

Према нашем мишљењу новине које се појављују у школи упућују на добро, на лакше разумијевање ствари и на самостално истраживање. Сматрамо да би и вјеронаука требало да прихвати неке новине које би нам олакшале разумијевање градива и лакше учење неких чињеница. Аудио-визуелна помагала би нам олакшала да гледањем историјских документарних филмова лакше упознамо и запамтимо манастире, цркве, владаре... Такође, порука догађаја из Светога писма би нам била много јаснија уколико би била приказана кроз филм, слику, причу...

Да ли имате неке приједлоге који би били значајни и корисни за унапређење вјерске наставе, а који се тичу веће укључености ученика у саму наставу?

Сви ученици би требало да буду активно укључени на часовима вјеронауке. Сматрамо да би требало да заједно са вјероучитељем чешће идемо у цркву гдје бисмо кроз практичан начин сви били укључени и тако упознавали Бога. Рад у групама или у паровима би такође био од користи за активније учешће на часу. Разне радионице пред велике празнике би биле од користи да сви заједно схватимо смисао празника.

Вјеронаука оживљава оно што Црква доживљава кроз свету Литургију–Богочовјека Христа.

Колико је важна вјеронаука за наш живот изван школе и зашто?

Јако је важна јер нас она упућује на цркву – мјесто гдје се учимо правим духовним вриједностима које нам омогућавају да имамо квалитетнији и бољи поглед на живот и на људе око себе. Хришћанске врлине нас уче бољем понашању, да волимо и поштујемо све људе, а на првом мјесту Бога који нас је створио. Знање које усвојимо из вјеронауке требало би да примијенимо у животу на најбољи начин.

Од 2018. године вјеронаука је уведена у средње школе као посебан предмет. Који је ваш став у вези с тим?

Вјеронаука у средњој школи је наставак онога што смо започели у основној школи. Она је на неки начин надоградња нашег знања и вјере. Надамо се да ћемо наше знање о вјери унаприједити, али и боље схватити сам садржај онога што нам се предаје. Оно што је велика предност јесте чињеница да смо зрелији и да ћемо сада моћи боље повезивати и примјењивати научено.

Разговор са ученицима водио је вјероучитељ из Теслића Александар Митровић

Живот раже Цркве

Одговорите са тачно или нетачно:

Т	Н

1. Први учитељи Христове Цркве су били свештеници.
2. У самом почетку у Јерусалиму је било десет апостолских помоћника, тј ђакона.
3. Први ђакон се звао Стефан.
4. Свештеници, презвитери, су добили власт да врше Свете тајне.
5. Епископи нису могли самостално да рукополажу свештенике и ђаконе.
6. Св. апостол Павле је поставио за епископа Ефеске цркве свог ученика Тимотеја
7. У Христовој Цркви су постојала два главна јерархијска чина: епископски (владичански) и свештенички (презвитерски).
8. Недјеља је као дан Христовој Васкрсења замијенила дотадашње празновање суботе као светог дана у седмици.
9. Најважније хришћанско богослужење је Света Литургија.
10. На Светој Литургији се није вршила Света тајна причешћа.

Препознај чије су ово одежде:

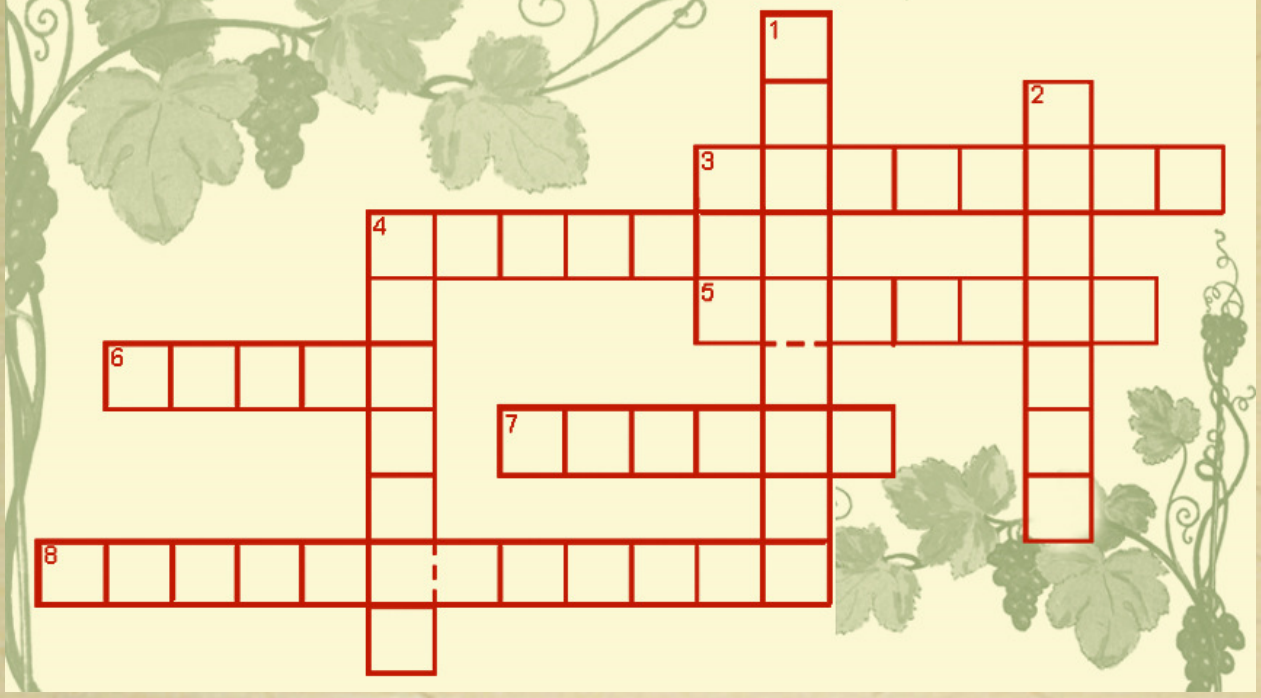

СРПСКЕ СЛАВЕ

ПРАЗНИЦИ И ОБИЧАЈИ

Водоравно:

3 Свети ратник који на иконама често убија аждају.

4 Свети пророк који је молитвом затворио небо на 3 год. да не пада киша.

5 Светитељ ирликијски, прославља се у вријеме Божићног поста.

6 Светитељка која је као дјевојка отишла у пустињу на подвиг.

7 Име првог апостола који је пострадао за Христа, првомученика и архиђакона.

8 На празник ове светитељке није благословено купање у ријекама морима или базенима.

Усправно:

1 Владарев син који је оставио престо и замонашио се у Светој Гори.

2 Архангел који је побиједио сатану.

4 Дан рођења Светог Јована Крститеља.

Трећа заповијест Божија

„Не узимај узалуд имена Господа Бога свога“

Пошто је изабрани народ, вољом Божијом изашао из египатског ропства, Бог даје Мојсију заповијести, које важе и данас за нас православне хришћане. У даљем тексту говорићемо о трећој Божијој заповијести.

Често у разговору са ученицима, постављајући питање о томе Ко је Бог, добијам различите одговоре, у складу са узрастом ученика и веома занимљиве. Учећи се кроз градиво и области из Православне вјеронауке, дјеца често са поштовањем приступају говорећи о Богу. Занимљиво је чути њихов доживљај Бога као Творца, као Онога ко је створио све око нас што видимо. Доживљај таквог дјечијег размишљања је заиста непоновљив али и неописив. У старијим одјељењима предметне наставе име Божије везујемо за узвишену врлину љубави.

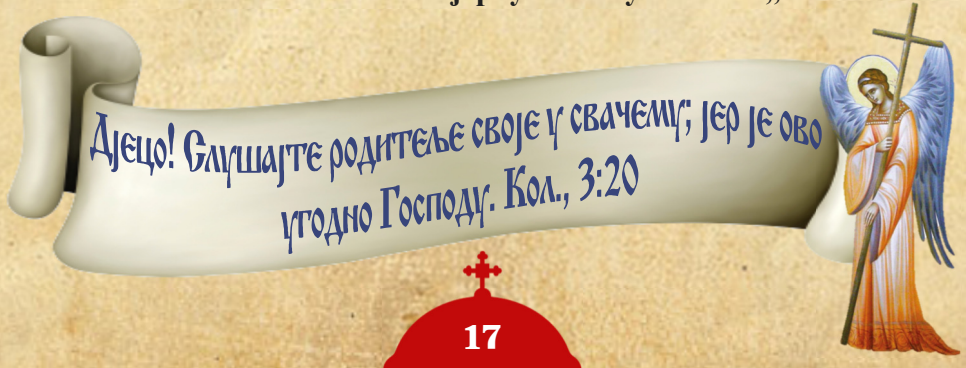
Бог је љубав по којој смо позвани и да волимо своје ближње као што Бог воли сваког човјека на земљи. Говорећи о трећој Божијој заповијести треба да приступимо са питањем: „Да ли је свако спомињање имена Божијег забрањено?“ Наравно да није. Господ нам преко Мојсија поручује да име Божије не користимо у пошалицама или не дај Боже у псовкама, што је данас чест примјер код старијих а што дјеца, нажалост, имају често прилику чути.

Зар има неког, ко се усуђује узети узалуд страшно, име Господа Свевишњега? Кад се на небу помене име Божије, небеса се пригибавају, звијезде увећавају свој сјај а, архангели и ангели почињу пјевати: свет, свет, свет је Господ Саваот, а светитељи и богоугодници падају ничице. Ко се онда од смртних усуђује поменути име најсветије без трепета душе и без духовног уздисаја чежње? (Свети владика Николај Велимировић)

Како онда правилно да спомињемо име Божије? Најбоље а и најисправније јесте да Бога помињемо у оном најљепшем разговору са Њим, у молитви. Молитва јесте разговор наш са Богом и једино је могуће обраћати се Богу у овом свијету кроз молитву. Молитва може да буде наша лична, када стојимо пред иконом у своме дому, или заједничка када смо у Цркви окупљени на Светој литургији. И у једном а и у другом случају заправо можемо видјети да се име Божије користи да би га ми људи прославили, нашим срцем и уснама којим изговарамо Његово име. Не постоји љепши и топлији разговор од молитве Богу, гдје је нама дато да се Богу чистим срцем обратимо за милост Његову и љубав. Да испунимо ријечи Светог Владике Николаја који говори: *„ О, пречудно име Божије, како си моћно, како си лепо, како си слатко! Нека би умукла уста моја за навек, када би те изговорила немарно, водено и узалудно. “*

ђакон Горан Марјановић,
вјероучитељ у ЈУ ОШ „Свети Сава“ у Броду

Занимљивости из православног свијета

УГАНДА

Ђакон Еммануел Камања, из православне Цркве у Уганди (Африка) која припада Александријској патријаршији био је гост наше епархије у јуну мјесецу 2019. године. Том приликом одржао је предавање о раду православне цркве у Уганди, али и о тешком животу људи у овој афричкој земљи. Иако је Православна црква у Уганди сиромашна, њена дужност је да помогне вјерницима и то ради кроз разне пројекте казао нам је ђакон Емануел. Епархија зворничко-тузланска организовала је акцију у којој је прикупљен новац за изградњу бунара како би се обезбиједила пијаћа вода и помогао православни народ Уганде.

Уганда се налази у Источној Африци. Оснивач Православне цркве у Африци је апостол и јеванђелиста Марко. Граничи се са Суданом на сјеверу, Танзанијом на југу, Кенијом на истоку и Конгом на западу.

Уганда је добила независност 1962. године.

Службени језик: енглески

Главни град: Кампала

Становништво: 40 милиона људи

Главне активности: Пољопривреда

Главни прехрамбени усјеви: кукуруз, банана, слатки кромпир, итд.

Главни усјеви који доносе добит: кафа и кукуруз.

Православље је дошло у Уганду 1929. године. Људи који су довели православље у Уганду су Христифор и његов шурак Обадиа. То су били црни људи који су донијели православно хришћанство у Африку. Христофор је радио као чистач куће код једног грчког човјека који је тада живио у Кампали. Када је чистио његову малу библиотеку, видио је књигу под називом Православна вјера. Причало се о православној цркви, вјеровању, животу итд. Христофор је био тако срећан што је пронашао такву књигу и касније је о томе обавијестио свог шурака . До тада, Уганда није имала стабилну религију и људе у потрази за истинском религијом. У тој књизи била је адреса аутора књиге. Написана је у Америци. Дакле они су писали људима у Америци и тражили од њих да их руководе и пошаљу им више информација о Православној цркви. Послије 15 година, амерички аутор им је одговорио и рекао Христифору и Обадији да се обрате православној патријаршији у Александрији, јер је Уганда у Африци и они припадају под јурисдикцију Александријске патријаршије. Александријска Патријаршија позвала је Христифора и Обадију у Каиро да проучавају теологију, након што су Христофор и Обадија посвећени духовништву и касније их послали у Уганду да иду и проповједају о Православној цркви.

Садашњи патријарх у Африци је патријарх Теодор Александријски и читаве Африке. У цијелој Африци има 32 владикá: 28 су митрополити, а 4 су епископи. Још један детаљ угандске реалности састоји се у томе да се због дјеце која су остала без родитеља и развија православље у овој далекој земљи. Управо они који потичу из сиротишта чине кичму православне заједнице.

Ових дана истинску вјеру Христову у овој земљи исповиједа око два милиона људи, и многи од данашњих православних парохијана сами су прошли кроз сиротиште. У Уганди постоје четири епархије, 80 парохија, 37 свештеника и 8 ђакона. У изградњи је и први у земљи женски манастир, а игуманија, која ће бити прва монахиња у Уганди, има тек двадесетак година. Већина парохија, наравно, нема своје свештенике, и њима управљају обични, неуморни подвижници – катехизатори , људи у којима гори огањ православне вјере.

ВЈЕРОУЧИТЕЉ ВЛАДО

У учионицу увијек улази радо,
наш добри вјероучитељ Владо.
Поучне приче на поклон нам даје,
описује нам чак и разне обичаје.

На часу вјеронауке увијек влада срећа
учи нас да волимо све - од људи, птица па до дрвећа.
Научио нас је да се уз молитву ријеши мука свака,
и она тешка, а и она лака.

Понекад нас пусти да једемо на часу,
имам осјећај да то ради
да би умирио масу!

Ове године радимо лекција више,
а што је најгоре,
свака мора и да се запише!

На крају свега, спојимо три прста
држимо се вјере, Бога и крста!
Нека нам сваки час прође у срећи радо
јер нас вјери учи, вјероучитељ Владо!

Ивана Благојевић II 4
Економска школа Добој

ПРИЧА О БОЖИЈОЈ ПОМОЋИ

Драга дјецо, ова прича је објављена у једним новинама у Петрограду прије 100 година. Ко је писац приче – не зна се,испод текста приче има само слово „Т“. Прочитајте пажљиво!

Умро у Петрограду један сиромах и оставио иза себе жену са двоје дјеце. Новца нису имали и нико им није помагао. Мајка је радила код неког богаташа тешке послове-прала, чистила и томе слично. Богаташ је плаћао њен рад толико да је једва могло бити за хљеб дјеци и њој. Дешавало се да ни хљеба у кући нису имали. Једног дана , као и увијек мама је отишла на посао а дјеца су остала сама у кући. Малена Ања је затражила од свога мало старијег брата Михаила хљеба. Била је гладна. Михаил је отишао у кухињу али....тамо није било ништа за јело. Чак ни хљеба. Ни комадића, ма ни мрвице. Вратио се и рекао . „Стрпи се сестрице. Кад се мама врати, донијеће хљеба“! „Али ја сам гладна сада, не могу трпјети. Хоћу да једем сада“, кроз јецај је говорила Ања. Михаилу је било жао сестре али шта он може урадити кад је и он мали. И сјетио се како му је мама говорила да се помоли Богу кад год се нађе у тешкој ситуацији. „Господ Бог је добар и обавезно ће помоћи“ , говорила је мама. Сјетио се маминих ријечи и замислио се па одлучио ево шта: „Написаћу ја писмо Богу“; узео је папир и оловку и написао: „СВЕТИ МИЛОСТИВИ БОЖЕ! Ти си тако добар, и мама је говорила да увијек помажеш. Моја сестра је гладна, пошаљи ми три копејке да купим хљеба“. Ставио је писмо у коверат и истрчао на улицу до поштанског сандучета. Мукама малог Михаила нема краја. Поштанско сандуче је било високо а он још мален. Није могао убацити писмо. Након неколико тренутака наилази свештеник и предложи дјечаку помоћ. Видјевши на коверти великим словима написано: „ПИСМО ГОСПОДУ БОГУ“, свештеник упита: „Шта то пишеш Богу“? Дјечак исприча свештенику: „Оче мама ради а сестра ми је гладна. У кући немамо ни мрвице хљеба. Мама ми је говорила да Бог увијек пошаље помоћ. Тражио сам само за хљеб“. Свештеник је купио хљеба и пошао са Михаилом у његов дом. Видјевши сиромаштво у којем живе дјеца са мајком, свештеник остави коју пару у дому и отиде. Сљедећи дан кад је било вријеме проповиједи на служби у храму, свештеник је испричао шта је све видио, о чудном писму и искреној вјери дјечака. И додао: „Тешко живе ови људи. Сиромашни и гладни. Ко ће им помоћи? Нико им не помаже. Сви су их заборавили. Само их Бог није заборавио и помаже им. И ми морамо помагати једни другима и чинити добра дјела, зато што Бог често шаље помоћ преко добрих људи“. Рекао је ово свештеник и ућутао. У храму тишина. Замислили се људи. Жао им ове породице. И постидјеше се што и сами тако мало другим помажу. У тишини сакупише новца. Свако даде колико може. Неко копејку, неко више, а неко и рубаљ. Сакупљени новац свештеник је предао Михаиловој мами. Таква је прича. Рекли би – ништа посебно. Послушали људи доброг свештеника и помогли сиромашној породици. Драга дјецо, важан моменат из ове приче морамо запамтити и по њему живјети. Бог шаље помоћ преко добрих људи. Будимо добри људи!

СИЗИФОВА БОРБА ЗА ПРАВОПИС
ИНТЕРВЈУ СА ЂАКОНОМ БОЈАНОМ ЈОКАНОВИЋЕМ ИДЕЈНИМ ТВОРЦЕМ ПИСМЕНОГ СИЗИФА

У данашње вријеме када све више користимо дигиталну технологију и друштвене мреже врло често се дешава да у дописивању са нашим пријатељима не пазимо на наш правопис и граматичке грешке које врло често правимо јер по мишљењу омладине то није „ИН“. Управо у борбу за правопис и његовање српског језика укључио се ђакон Бојан Јокановић из Добоја који је нацртао правописног јунака Сизифа који нас опомиње и указује на правописне грешке својим симпатичним правописним илустрацијама. Његов несебичан труд, рад и залагање за очување нашег језика награђен је на посљедњем Сајму књига у Београду. Уз сарадњу са Издавачком кућом Вулкан, Бојанова књига 100 Сизифових правописних правила била је најпродаванија дјечија књига на Сајму,а колико је заиста тражена потврђује и чињеница да је из штампе изашло 3.издање књиге. Поред овог пожртвованог рада за правопис наш Бојан предаје вјеронауку у О.Ш. Св.Сава у Добоју, ђакон је при Саборном Спомен храму Рођења Пресвете Богородице, а такође се труди да својим илустрацијама уљепша странице овог нашег часописа.

Можете ли нам рећи од када сте почели да се бавите карикатором и зашто сте баш изабрали ову грану ликовне умјетности?

Од раног дјетињства цртам, тако да је ликовно стваралаштво Божји дар који сам добио и који с љубављу умножавам, али као и у библијској причи о талантима, много труда и рада стоји иза великих резултата.

Можете ли нам у пар реченица рећи шта је карикатура?

Карикатура је врло сложен ликовни медиј, који захтијева развијање посебног личног стила изражавања. Веома је важно изградити препознатљив стил, по којем ће људи препознати ликовну ноту аутора у свакој слици. Карикатура такође захтијева висок ниво опште информисаности, избор теме и саме реализације исте. Слика мора да носи јасну поруку, изражајан карактер и пожељно је да има веома мали удио текста, јер је и смисао карикатуре да није за свакога, али и да посматрач може да тумачи поруку по личном нахођењу. Карикатура (термин потиче од италијанске ријечи „caricare“ претворити, претјерати) означава заоштрен приказ друштвених или политичких, а често и уопштених тема, углавном средствима графике. Карикатуре описују социјалне и друштвене прилике.

Ви сте веома даровит човјек, како - млади човјек може да препозна своје дарове?

Не постоји човјек који није даровит, али постоји онај који не жели да открије и умножи дарове. Бог је свакога надарио, али у нама је потенцијал. Даровитост дугује успјех мојој радозналости, јер сам човјек који је креативан, самим тим имам истраживачки карактер. Све сам научио самоуко, свирам четири музичка инструмента, гитару, хавајски инструмент укулеле, оријентални инструмент багламу и усну хармонику.

Поред традиционалног начина цртања у техникама акварел, пастел и цртежа у оловци, цртам илустрације у дигиталном формату, а помало се занимам графичким дизајном,израдом логотипа и анимацијом. Мали дио је таленат, а све остало је љубав и дугогодишњи напоран рад.

Вулканчић

Општи је утисак да су теме из културе и генерално етике досадне за младе људе. Ви сте ту баријеру пробили, Ваш рад је јако занимљив младима и радо вас прате. Како данас комуницирати са младима, шта је најбитније?

Црква је одувијек била истински чувар ћирилице, правописа и образовања. У црквама и манастирима су се налазиле школе, свештенство је било стуб образовања, а неријетко су свештенослужитељи били једини писмени и били су узорни учитељи. То ме је подстакло на борбу. Одлучио сам да тај рад публикујем на социјалним платформама и данас имам више од деведесет хиљада људи који прате мој рад, са више од 1.5 милиона прегледа само на Инстаграму. Пролази вријеме када су људи долазили традиционално у цркву, нове генерације морате ви наћи, понудити им програм. Они су дигиталне генерације и треба их заинтересовати на том пољу. У гомили шунд и кич садржаја на интернету, ја сам понудио један вид визуелног образовања и људи другачије реагују када виде да се неко из цркве труди да их заинтересује, самим тим другачије гледају и на цркву. Вјерујем да је ово што радим једна огромна мисија цркве.

Млад човјек данас нажалост тражи узор у ономе ко је популаран на друштвеним мрежама. Кроз борбу сам показао да је могуће радити корисну ствар и бити узор младима. Скоро у свим основним, средњим школама у нашој земљи, али и Србији и региону се налазе поставке сизифовског рада. Свакодневно добијам десетине цртежа дјеце коју сам мотивисао за рад и то је тај потенцијал који ме покреће.

За крај нас интересује како Ви разумијете ону јеванђелску-ако не будете као дјеца нећете ући у Царство Небеско? Шта сте то Ви научили од дјеце у раду са њима?

Најтеже и најљепше је стварати за дјецу. Када радите за дјецу, самим тим чувате дијете у себи, а то је најважније, уосталом и Христове ријечи упућују на то. Дјеца су критичари с којима нема глуме, они чистим срцем гледају и њима је тешко сакрити емоције. Зато дјеца најбоље препознају искреност и чистоћу рада.

Радове нашег неуморног Сизифа можете пратити на друштвеним мрежам
Bojan Jokanovic- CRTEŽI I KARIKATURE

Постани саборац са о. Бојаном!
Буди маштовит те обој нашег Сизифа, а по том напиши неку правописну грешку, а затим како се она правилно пише.

Ученици из наше епархије учествовали су у пројекту међународног квиз такмичења "Немањићи"

На међународном квиз такмичењу "Немањићи" који је најмасовнија васпитно-образовна манифестација на нашим просторима, а поводом прославе 800 година самосталности Српске Православне Цркве, ученици ОШ "Кнез Иво од Семберије" из Бијељине су освојили високо 3. мјесто и квалификовали се у велико полуфинале и финале осам најбољих екипа, које ће бити одржано крајем јануара 2020. године уз директан пренос у Београду. Екипу, која је наступала под именом "Кнез" су чиниле ученице: IX3 одјељења Анастасија Гогић, Маја Митровић и ученица VIII5 одјељења Сара-Тара Томић. У квизу који је имао два елиминациона круга (online-карактера), ученице су освојиле 6. мјесто у првом кругу међу скоро 300 екипа из Србије, Републике Српске, Федерације Босне и Херцеговине, Црне Горе, Хрватске, као и из иностранства и 3.мјесто (дијелили са ОШ "Светозар Милетић" из Земуна), у другом кругу одржаном 24.12.2019. године, међу 50 најуспјешнијих екипа из првог круга са освојених 149 од могућих 150 бодова. Уз помоћ својих наставника православне вјеронауке и историје који су били задужени за градиво са преко 650 питања и одговора и наставница српског језика и информатике задужених за саму организацију квиза и припрему такмичара и техничких детаља, ученице су се два мјесеца спремале и вриједно училе екипно и индивидуално, а сви заједно су уз једнодушну сарадњу чинили један велики тим. Иначе сам квиз има за циљ проширење знања из области династије Немањића и српске историје, културе,духовности и јачању националне свијести наше омладине, а сам овај велики пројекат је идеја српске научне елите на челу са Фондацијом "Мир Божији" и СПЦ, а уз подршку Влада Србије и Републике Српске и уз благослов Његове Светости Патријарха Српског Господина Иринеја и благослов локалних епископа, црквених заједница и подршку школа одакле су се екипе такмичиле. Екипама које су учествовале са простора Епархије зворничко-тузланске благослов и подршку је дао и Његово Преосвештенство Епископ зворничко-тузлански Господин Фотије. Осим екипе "Кнез", у Београд иде и екипа "Млади историчари" из Билеће, па ће тако у завршници такмичења Република Српска имати два представника.

вјероучитељ
Данијел Васић

Ученици ОШ „Свети Сава “ из Зворника Његош Видовић, Стефан Петровић и Лазар Петковић, као чланови екипе били су учесници првог циклуса међународног квиз такмичења о Немањићима одржаног 3.12.2019.године. Благословом Епископа зворничко-тузланског господина Фотија, а уз подршку и руководство Мисијског фонда наше епархије, школе и вјероучитеља, тест је рађен онлајн из просторија школе. Резултати објављени од стране организатора, показују да се наша екипа као прва, од 300 екипа које су приступиле такмичењу, пласирала међу 50 најбољих и да наставља такмичење.

Међународно квиз такмичење „Немањићи“ организовано је у поводу 800 година аутокефалности Српске Цркве, а организатори су фондација „Мир Божији“ и Српска Православна Црква.

Такмичење окупља екипе из Републике Српске, Републике Србије и региона, као и српске дијаспоре у цијелом свијету. Благодарећи Богу, молитвама светитељâ из лозе Немањића, пожелимо им успјех и 24.12.2019.године, а прије свега да свој живот наставе у истини и правди Христа Господа, која и краси ове младе светосавце.

У финално такмичење пласирали су се још тимови из: ОШ "Кнез Иво од Семберије" Бијељина, ОШ "Вук Караџић" Бијељина, ОШ "Свети Сава" Модрича два тима, ОШ "Свети Сава" Бијељина - ПО Батковић.

вјероучитељ
ђакон Ђорђе Грујић

Васкрсење Господа Исуса Христа- дани пред Васкрсење

Лазарева субота

Након вишедневног хода до Витаније Господ најзад стиже у Витанију како би извршио још једно величанствено дјело. Свог умрлог пријатеља Лазара васкрсава из мртвих наочиглед свих који су били присутни крај гроба.

„Лазаре, изађи напоље“, гласио је Христов позив.

А на Божји позив праведник одговара послушно. Тако и Лазар излази из гроба, потврђујући Христово божанство.

Врбица

Кад су од својих родитеља и пријатеља чули за чудотворца који враћа живот умрлима дјечица су одлучила да Га дочекају приликом уласка у Свети град – Јерусалим. У својим рукама држали су палмове гранчице и са њима махали, баш онако како су се дочекивали цареви. А Христос и јесте Цар над свим царевима. Дјечица и данас машу гранчицама, али сада са врбовим, јер у нашим крајевима нема палми. Од њих праве вјенчиће којима украшавају своје иконе.

Цвијети

Нису само дјеца изашла у сусрет Господу. Њега су дочекали и одрасли који су повјеровали у Сина Божијег – Спаситеља свијета.

„ Осана сину Давидову! Благословен Онај који долази у име Господње!“ Цвијети су увијек у недјељу и убрајају се у Господње празнике.

Страдална седмица

Дани у овој седмици испунили су сва Христова пророчанства на која је он предсказивао.

У Велику сриједу

Јуда договара издају Христову и за то прима плату у износу од 30 сребрних новчића.

У Велики четвртак

је Господ са својим ученицима учинио вечеру која се још назива Тајна вечера.

На њој је предсказао да зна ко ће Га издати и тако застидио Јуду. Остали апостоли примили су из Христових руку хљеб и вино које је Он сам благословио рекавши „Узмите, једите, ово је Тијело моје“ и „ Пијте из ње сви ово је Крв моја“.

То се још назива свето причешће. На свакој Литургији ми се сједињујемо са Христом примајући Његово Тијело и Крв, те постајемо дио ове Тајне вечере.

На Велики петак

је Господ распет, гријех Адамов да поправи, у суботу мртав лежа, у недјељу жив се јави!

Ријечи ове пјесме коју пјевамо за Васкрс, говоре о петку када је Христос страдао на крсту и када је сахрањен у гроб свог ученика Јосифа.

Субота је дан када је његово тијело у гробу,а његова душа међу свим људима који су умрли прије него што је Он дошао у свијет као обећани Спаситељ.

НЕДЈЕЉА је дан кад је објављено да Христово тијело није у гробу, те да се жив јавио женама које су биле код гроба желећи да испуне обичај помазивања тијела мирисним уљем.

Није било радоснијих жена од њих, јер су се сада и коначно увјериле да је Христос господар живота, те да смрт која је ушла у човјекову природу кроз гријех, сада изгледа смијешно.

Васкрснути значи оживјети оно што у себи нема живота-значи мртво. Христос је једини који је у историји човјечанства васкрснуо сам себе. Похвална пјесма Христовом васкресењу гласи:

ХРИСТОС ВАСКРСЕ ИЗ МРТВИХ, СМРЋУ СМРТ УНИШТИ И ОНИМА КОЈИ СУ У ГРОБОВИМА ДАРОВА ЖИВОТ ВЈЕЧНИ!

За овај празник поздрављамо се ријечима

ХРИСТОС ВАСКРСЕ !

ВАИСТИНУ ВАСКРСЕ !

СВЕТИ ЈОВАН ПРЕТЕЧА

Чедо пустиње и благодати Божије,
у камиљи кожух обучен, као они
којих свет не беше достојан,
Претеча Христов учитељ покајања.

Само једно чудо у свету творећи,
све народе покајању призва,
да их за долазак Јагњета-Христа припреми
Претеча Христов учитељ Покајања.

Ја нисам достојан ремена
на Његовој обући одрешити,
онај који крсти Господа рече,
а људи га за Месију сматраху
Претеча Христов учитељ покајана.

Све је покајнике благосиљао
приводећи их Ономе који грехе узима,
а једне само синовима аспиде назва,
оне који му са гордошћу дођоше
Претеча Христов учитељ покајана.

И као круну свога служења,
чесна му глава усекована би
од безумне Иродијаде,
мајке похоте и сребroљубља,
које пророк Јован изобличаваше,
Претеча Христов учитељ Покајања.

Његов лик је међу нама,
он нам на Господа указује,
највећи од жене рођени,
пред Христом стазе и путеве
месијанске припремајући,
Претеча Христов учитељ покајања.

Епископ Фотије

Свети Јован Крститељ

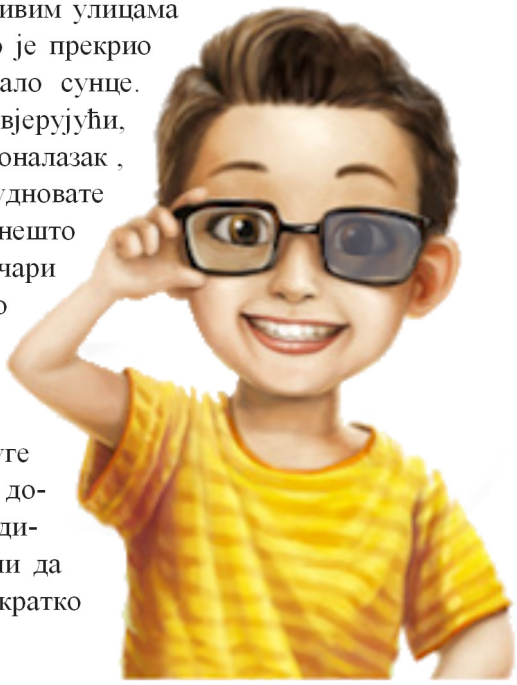
Свети Јован Крститељ, који је крстио Христа у ријеци Јордану, живјео је у пустињи као испосник. Хранио се пустињским биљем и дивљим медом. Како је он завршио свој живот? Пошто је Јован Крститељ прекорио цара Ирода за женидбу са својом снахом, царица Иродијада га је мрзила и наговорила је цара да одсјече главу Светом Јовану. То је он учинио, погубивши овог највећег човјека рођеног од жене, како за њега каже сам Спаситељ, и највећег пророка. Његове мученичке смрти ми се сјећамо на дан Усјековања главе Светог Јована Крститеља 11. септембра. Из великог поштовања према строгом испоснику и мученику Јовану Претечи, тога дана сви православни строго посте. Шта је рекао св. Јован Крститељ кад је први пут видио Господа Христа? Рекао је пророчке ријечи: "Гле, Јагње Божје које носи гријехе цијелога свијета."

Свети Јован Крститељ је знао да је Христос без гријеха и да нема потребе да буде крштен (погружен у воду), зашто га је ипак крстио у Јордану? Христос је двоструко безгрешан: и као Бог и као Човјек, рођен од Пречисте дјевојке. Али је добровољно хтио да се понизи и да дође на крштење, као да је грешан - "да испуни сваку правду", како Сам каже Претеча. И баш у моменту тог добровољног понижења јавила се слава Божја, јавио се Бог на водама ријеке Јордана. Међу личностима јеванђелским, које окружавају Спаситеља, личност Јована Крститеља заузима сасвим засебно место, како по начину свога доласка у свет, тако и по начину живота у свијету, и по улози крштавања људи за покајање и крштења Месије, и тако најзад по своме трагичном изласку из овог живота. Он је био такве моралне чистоте да се, ваистину, прије могао назвати ангелом, како га Свето Писмо и назива, него ли смртним човјеком. Од свих осталих пророка Свети Јован се разликује нарочито тиме што је он имао ту срећу да је могао и руком показати свијету Онога кога је пророковао. Сабор Светог Јована Крститеља прослављамо 20. јануара.

ЧУДЕСНЕ НАОЧАРИ

Нашао је Марко чудесне наочари. Једно стакленце му се чинило свијетло а друго тамно. Не размишљајући дуго, ставио је наочари, руком прекрио једно око и погледао на свијет кроз тамно стакленце. Поред њега, по сивим улицама ишли су људи тмурних и незадовољних лица. Марко је прекрио друго око и гле чуда – као да је изненада обасјало сунце. Лица пролазника постадоше радосна и свијетла. Не вјерујући, провјерио је још неколико пута. Донио је кући свој проналазак , испрачао мами о чудесном преображају и показао чудноватe наочари. То су обичне наочари, - рече мама. Ти увијек нешто измишљаш. Марко поново стави наочари: заиста наочари као и сваке друге. Обичне. „Али ја сам стварно видио како су се људи мијењали. Шта се онда с њима дешавало?“ Упитао је зачуђени Марко. Ништа се са њима није дешавало драги Марко, него са тобом. Ако је твоја душа свијетла и добра онда ћеш и ти друге видјети добрима,-рече мама. Следећег дана Марко је дошао у школу и са страхом се сјетио да је заборавио урадити математику. Све због оних наочари. „Оља, дај ми да препишем“,-питао је другарицу у клупи. „Не дам“, кратко одговори она.

„Је ли ти жао“,- покуша он опет.„ Жао ми је тебе! Толико си пута тражио да препишеш од мене. Ако ти нешто није јасно, питај, објаснићу ти и нећеш више имати потребу да преписујеш.“ Баш тако му је одговорила Оља. Окренуо се Јовици истим питањем. И добио сличан одговор. Какви сте то ви другари, помисли Марко и за себе ријеши да ће им вратити. Чу се звоно и наставник математике уђе у учионицу. Марко сједи, дрхти. Сад ће ме прозвати. Обавезно ће мене прозвати. Знам ја њега, рођеном сину не би опростио. Нема тај срца. На Марково изненађење, наставник предложи да сви они који нису знали урадити задатке остану послије часа и да заједноураде. „А сад ћемо понављати обрађено градиво“,-рече унаставник. „Срећа“!-ликовао је Марко. Наставник математике је добар човјек, осјети он када је ученицима тешко. Ма, и Оља и Јовица су добри другари, они мени желе добра. И Марко опет погледа на свијет другим очима.

КАЛЕНДАР за 2020. годину Господњу

ЈАНУАР

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
			+ 1	+ 2	+ 3	+ 4
+ 5	+ 6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

ФЕБРУАР

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29

МАРТ

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
1	+ 2	+ 3	+ 4	+ 5	+ 6	+ 7
+ 8	+ 9	+ 10	+ 11	+ 12	+ 13	+ 14
+ 15	+ 16	+ 17	+ 18	+ 19	+ 20	+ 21
+ 22	+ 23	+ 24	+ 25	+ 26	+ 27	+ 28
+ 29	+ 30	+ 31				

АПРИЛ

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
			+ 1	+ 2	+ 3	+ 4
+ 5	+ 6	+ 7	+ 8	+ 9	+ 10	+ 11
+ 12	+ 13	+ 14	+ 15	+ 16	+ 17 ✝	+ 18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30		

МАЈ

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

ЈУН

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	+15	+16	+17	+18	+19	+ 20
+ 21	+22	+23	+24	+25	+26	+ 27
+ 28	+29	+30				

ЈУЛ

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
			+ 1	+ 2	+ 3	+ 4
+ 5	+ 6	+ 7	+ 8	+ 9	+ 10	+ 11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

АВГУСТ

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
						1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	+ 14	+ 15
+ 16	+ 17	+ 18	+ 19	+ 20	+ 21	+ 22
+ 23	+ 24	+ 25	+ 26	+ 27	+ 28	29
30	31					

СЕПТЕМБАР

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30			

ОКТОБАР

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31

НОВЕМБАР

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	+ 28
+ 29	+ 30					

ДЕЦЕМБАР

Не	По	Ут	Ср	Чт	Пе	Су
		+ 1	+ 2	+ 3	+ 4	+ 5
+ 6	+ 7	+ 8	+ 9	+ 10	+ 11	+ 12
+ 13	+ 14	+ 15	+ 16	+ 17	+ 18	+ 19
+ 20	+ 21	+ 22	+ 23	+ 24	+ 25	+ 26
+ 27	+ 28	+ 29	+ 30	+ 31		

Напомена: Драга дјецо овим крстићима у боји су означени вишедневни постови које наша Света Црква прописује у току године.

+Божићни пост + Госпојински пост

+Васкршњи пост + Петровдански пост

Православни осмосмјер

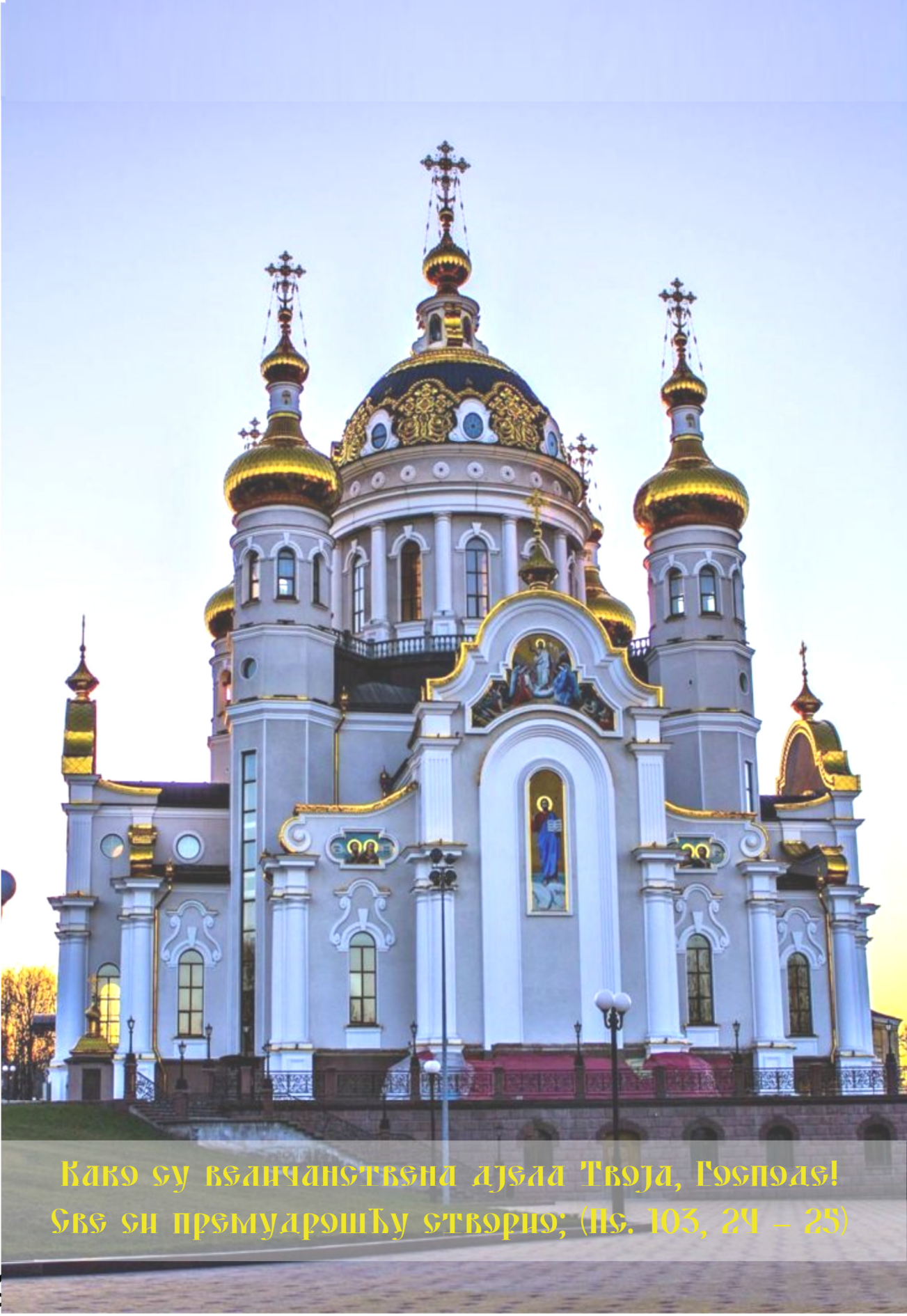
Недељом и празницима када нисмо у школи требамо сви да одлазимо у храм Божији и да узмемо учешћа у Светој Литургији појући духовне пјесме и причешћујући се Светим Тајнама Христовим.

Молитва у свако доба дана

Христе Боже, коме се у свако вријеме и сваког часа клањају и кога славе на небу и на земљи, дуготрпељиви, многомилостиви, многосажаљиви, који праведнике љубиш, а грешнике милујеш и све зовеш спасењу обећањем будућих добара. Ти Господе, прими и наше у овај час молитве и управи живот наш заповјестима Твојим, душе наше освети, тијела очисти, расуђивања исправи, мисли разбистри и избави нас од сваке жалости, зла и бола; огради нас светим Твојим анђелима, да њиховим мноштвом чувани и вођени стигнемо до јединства вјере и познања неприступне Твоје славе, јер си благословен у вијекове вијекова . Амин.

Како су величанствена дјела Твоја, Господе!
Све си премудрошћу створио; (Пс. 103, 24 – 25)

Да се трудимо да веру своју изворујемо у светим и честитим делима, и да се тиме приближимо Богу и будемо достојни наших предака, који су то знали и то чинили и за своја света, и зато ушли у Царство Небеско које је права наша Отаџбина и Домовина.

+ Павле

